

Kaa mõningaid, kes pääwa otsa oma pead kohwega toidavad ja enamište muud ei söö kui ainaüksi leiba ja kohwet. Muidugi se toit kiidu wäärt ei ole, sest et kohwejoomine inimesele sugugi rammu ei anna, ja mõnikord võib temale koguni kahju teha, ommeti peawad waesed inimesed temaga rahul olema, sest, mis sa teed, kui kehruus teist toitu keelab.

Meie maal on kohwejoomist veel wäha leida, Saksarahwas ja need maarahwa seast, kes enam Saksa wärki elada püawad ja kel suurem jõud on, pruugivad küll seda joomaaega, ja kes kord on katsunud, mis magus ta on, peawad temast suurt lugu, siiski hoidku mind Jumal seda maiust meie armsa maarahwale soowimast ja heaks kiitmast. Kalendritegija paneb seda inimest kõige rikkamaks ja õndsamaks, kes wähaga mõistab leppida ja leiwakoorukene kääs leeme kauki juures otse nii rõõmus on, kui rikas mees oma maiustega kohwelaua taga, — kas pole tõsi, kulla waderid? —

Ommeti ei sünni mite seda kiitmata jätta,

mis mõned tähelepanija inimesed raägivad, nemad ütlevad, et wiinapruukimine seal kohal peab ilka wähenema, kus kohwejoomine kosub. Olgu se jut tõsi ehk wale, seda ommeti ei wõi ükski salata, et Saksamaal, kus rohkemine kohwet pruugitakse kui meil, inimesed ei pooltki nii hullud ei ole lakkumisele ja wiinajoomisele, kui meie maa inimesed, kes nagu mesilased selle surmajooigi kallal nosiwad ja oma ihu ning hinge terwise temaga suutumaks rikuvad. Roh, olgu peale, kas sest asjast on wäha raagitud ja kirjutatud, ei maksagi enam teda nimetada; waderid teawad kõik seda wäga häästi, ja on wist kaa nende hulgas mõned, kes ajuti rohkeste seda Jumala wilja pruugivad ja endid täis joowad. Jah, ütlevad nemad, inime peab ommeti mõnikord rõõmus olema, süda tarwitab finnitust, ja jut ei taha mite nii wolinal joošta, kui keelewärawad hoolega niisutatud ei ole. Nendele wastab kalendritegija: Kulla waderid, lakkuge kohwet, kui te ilma lakketa olla ei mõista, aga jätke wiin maha, wiitne eb osta waeseks, müüja ja tegija rikkaks!